

In Solemnitatem Nuptiarum Illustrissimorum iuxtà & Florentissimorum
Principum, Johannis-Georgii, Ducis Sax. ... Et Magdalenae Sibyllae,
March. Brandenburgicae, Ducisq. Borussorum &c. Ad XIV. Calendas
Augustas-Iulii, Anno Christiano M. DC. VII. Torgae : Quid me spectatis
constrict â fronte Catones ... Frid. Taubmannus, Poëta & Professor,
Suisque Collegii nunc Decanus

Witenbergae

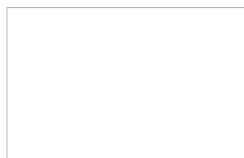
Taubmann, Friedrich

P 2° 00143 (01,168)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00007916

urn:nbn:de:urmel-8fb43ff9-4007-4c7e-843a-9fdc0614ad865-000072917

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

IN SOLEMNITATEM NUPTIARUM
 Illustriſſimorum juxta & Florentiſſimorum Principum,
IOHANNIS-GEORGII DUCIS SAX.
 Landgravij Thuringiæ, March. Miſniæ, &c.

ET

MAGDALENÆ-SIBYLLE,
 March. Brandeburgicæ, Ducisq. Boruſſorum &c.

Ad XIV. Calendas Auguſtas-Julij, Anno Chriſtiano cLo. lcc. VII. Torge.

UID me ſpectatis conſtrictâ fronte Catones,
 Ad Sacra noſtrum etiam Torgæa quod offero
 carmen?

Novi hominum mores. Si carmen mitto; Poëtas

Esſe crepant muſcas, quæ naſo inſidere curvis
 Precipitent. Si muſſo domi, ſecurus in aulâ
 Quid fiat; faſtum obijciunt, pars cetera temni
 Se clamat, quin hoc etiam: cenſere Poëtam
 Par pretium impenſis Aulam dependere curis
 Aut nolle, aut non poſſe. Meos hæc fabula certè
 Continuit verſus intra penetralia Veſte
 Haſtenus. AT cum ſe feſtis incenderet armis
 Flos populi, atq. inter mentita tonitrua nitri
 Tympana tenta tonare ad tympana tenta viderem;
 Excito Calliopen fama ſecurus & aule;

Quippe ubi pars melior tamen hæc bibit auribus æquis
 Muſſa Poëtarum: novitq. quid Anſere diſſet
 Macenatis Olor. SAXO meus ille ſecundâ
 Incendit Junone faces, & Marchidaſſammam
 Verſat in igne novo. JAN-SAXO-GEORGIUS ille,
 Quem ſacra majeſtas Romani Cæſaris Iſpa
 Nuper ad AUGUSTUM Præge comitatus aſylum eſt.
 MAGNUS bonos, & non niſi magnis natus haberi:
 Nempe tibi, ô Princeps; & quo MEDERATION alter
 Non viſus Soli eſt ENSES præferre magiſtros
 Juſtitie Imperio, FRATRI, cui Nominis uſum
 Ipſe ſui Chriſtus CHRISTIANO tradidit. O rem
 Alite Meoniſ dicendam carminis! ô te
 Dulce caput, quod ſic Caput Orbis CAſar honorat?
 VERUM hæc Phœbæe dicenda ſub arbore Lauri,
 Nec tali auſpicio. VENUS hæc ſibi PRUSSIKA lucem,

Et lucem & noſtem Paphie ſub tegmine MYRTI,
 Et Myrti & Ruta, quam denſa eſt utraq. poſcit.

Jam Canis æſtivo rapidi ſub limine Cancræ
 Sæviti, & Icarijſ celum latratibus urit.
 Urit & illa tuum, ſed & uritur igne SIBYLLA
 MAGDALIS uſq. tuo; tua Cura potiſſima, Princeps,
 Decipite hunc æſtum ſub opacâ frigoris umbrâ,
 Suavius ut tecum Miſniſ æſtivet in oris
 Pruſſias; hæc gremio foveas: huic ſanguine toto
 Deditus; illa tibi quog. ſanguine dedita toto
 Spes noſtras animate novâ ſpe gentis. In hoc ſe
 Summa omnis voti conſumit, idonea Proli
 In Patrem creſcenti olim: ſub cuius aſſilo
 Et Juſ & Pietas & Honeſtum & Carmina vivant.

APPETAT ille dies Parcarum conditus albo

Vellere, quo tali mihi nuntius impleat aures
 Carmine: LÆTEMUR: JAN-GEORGIO Maſculus hæres
 Natus, & infanti jam ſpirat imagine Patrem.

Tunc vero ſatagam; tunc totum Heliconæ movebo:
 Tunc, quique & quot nunc, Hymenæe Hymenæe, fre-
 quentant;
 Carmine me dicant omnes ſuperſaſſe Poëtas.
 FEſTA dies oritur: quid gaudia noſtra moraris?

FRID. TAUBMANUS,
 Poëta & Profeſſor, Suiq;
 Collegij nunc Decanus.

VVITENBERGÆ.
 Typis VVolfgangi Meiſneri.

